

УДК 340.116:(316.334.55/56+911.357)

О. Мельничук,
доктор юридичних наук, доцент,
доцент кафедри загальнотеоретичної юриспруденції
Національного університету «Одеська юридична академія»

КУЛЬТУРНИЙ СТАТУС МІСТА ЛЬВОВА У ФОРМУВАННІ ЙОГО ПРАВОВОЇ СИСТЕМИ

Львів є українським містом, культурний, мистецький і соціально-політичний образ якого є одним із найбільш популярних не лише в Україні, а й за її межами. Не випадково в засобах масової інформації Львів часто характеризують як «брендове місто», тобто як специфічну марку, товар, який має значний економічний потенціал. При цьому характерна й та обставина, що міське право Львова в його історичній ретроспективі є чи не найбільш дослідженим. Безумовно, цьому сприяють також тривала історія розвитку міського права Львова на основі Магдебурзького права та особливості цієї специфічної правової цілісності. Важливий і той аспект міського права у Львові, що самі львів'яни будь-яким чином пропагують інакшість свого міста, його несхожість із жодним іншим обласним центром України.

У контексті проблем формування правових систем сучасних українських міст Львів є одним із найбільш прогресивних осередків розвитку міського права. Це, як видається, пов'язано насамперед із тим, що міське право сучасного Львова багато в чому формується під впливом культурного фактора. Якщо рушійною силою, джерелом міського права Києва є його столичний статус, то для Львова такою рушійною силою стає необхідність збереження культурної спадщини й образної неповторності міста. При цьому можна помітити, що порівняно з правовою системою Києва мета, яка виступає ключовим фактором формування міського права Львова, а саме збереження унікальної культурної

спадщини, виявилась набагато потужнішим чинником забезпечення цілісності міського правового простору.

Як уже зазначалось, мета правової системи полягає в забезпеченні цілісності й нерозривності правового простору, його сконцентрованості довкола ціннісно-нормативної системи, що забезпечує передбачуваність правових наслідків тих чи інших вчинків. При цьому помітно, що столичний статус Києва є менш ефективним консолідуючим фактором, ніж культурний статус Львова.

До речі, варто наголосити на тому, що цю думку підтримують самі львів'яни. Так, Т.Я. Пастух, досліджуючи психологічні та ціннісні аспекти іміджу Львова, встановила, що городяни охоче підтримують загальну історико-культурну спрямованість формування образу Львова. Історична спрямованість міста визначалась за допомогою твердження, що «Львів – місто, яке підтримує традиції». Твердження в середньому було оцінене в 6,31 бала. Це свідчить про те, що Львів є досить консервативним містом, яке підтримує традиції, що склались у ньому історично. З огляду на таку оцінку імідж Львова має бути зорієнтований на підтримку історичних традицій, оскільки місто має для цього всі необхідні ресурси [1, с. 140].

У 1972 р. ЮНЕСКО прийняла Конвенцію про охорону всесвітньої культурної і природної спадщини. У ній під визначенням поняття «культурна спадщина» мається на увазі таке: «пам'ятки: твори архітектури, монументальної скульптури й живопису, елементи або

структури археологічного характеру, написи, печери і групи елементів, які мають видатну універсальну цінність із точки зору історії, мистецтва чи науки; ансамблі: групи ізольованих чи об'єднаних побудов, архітектура, єдність або зв'язок із пейзажем яких являє видатну універсальну цінність із точки зору історії, мистецтва чи науки; визначні місця: твори людини або спільної творіння людини й природи, а також зони, у тому числі археологічні визначні місця з точки зору історії, естетики, етнології чи антропології» [2].

Львівський історик В.П. Бадяк зазначає, що історія Львова може бути описана крізь призму розвитку механізмів та інструментів захисту його культурного середовища, що було пов'язано з тією обставиною, що в діалектичній і строкато-суперечливій практиці формувалася полінаціональний образ Львова, у якому переплелися різні історико-культурні уподобання, властиві як східним, так і західним традиціям [3]. У грудні 1998 р. в Кіото відбулась знакова подія в новітній історії Львова: Комітет всесвітньої спадщини ЮНЕСКО вніс у свій Список всесвітньої спадщини (реєстраційний № 865) історичний архітектурно-містобудівний комплекс центральної частини міста разом із горою Високий замок та ансамблем собору Святого Юра загальною площею близько 120 га. Це другий об'єкт України в Списку всесвітньої спадщини (після внесення до нього в 1990 р. Святої Софії та ансамблю будівель Києво-Печерської лаври). У червні 2011 р. до цієї когорти долучено архітектурний ансамбль Чернівецького університету – колишню резиденцію митрополитів Буковини й Далмації, збудовану в 1864–1882 рр. Завдяки приналежності до ЮНЕСКО Львів потрапив до організації міст світової спадщини Центральної та Східної Європи, Ліги історичних міст, Організації міст світової спадщини євразійського регіону.

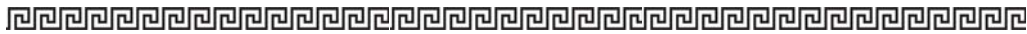
У спеціалізованій літературі підкреслюється, що в розвитку Львова ця подія посідає особливе місце, оскільки

вона зумовила становлення нормативних засад охорони культурної спадщини не лише на рівні національного законодавства, а й у призмі формування нормативів міського права. Хоча при цьому фахівці [4, с. 35] визнають, що поштовхом до цього став Указ Президента України «Про збереження історичної забудови у центральній частині міста Львова» [5]. На сьогодні саме цей фактор є визначальним у становленні міського права Львова та розвитку його правової системи.

Статус міста як культурної столиці держави, а також необхідність дотримання вимог, пов'язаних зі збереженням цілісності об'єктів всесвітньої спадщини ЮНЕСКО, накладають помітний відбиток на формування системи нормативних і програмних актів, що ухвалюються Львівською міською радою. Цей вплив виявляється навіть на рівні цілком стандартних актів, таких як Правила дотримання тиші у громадських місцях на території м. Львова. Пункт 4.1.3.3 цього акта передбачає, зокрема, заборону використання піротехнічних засобів на території історичної забудови, внесеної до Списку всесвітньої спадщини ЮНЕСКО [6]. Схоже положення закріплене в преамбулі та п. 2.1 Положення про акустичний режим у м. Львові [7].

Однак збереження культурної спадщини в міському праві Львова виходить також за межі тих кордонів, які встановлені ЮНЕСКО. Це зумовлено загальним культурним образом Львова та прагненням городян і міської влади до його збереження.

Так, у цьому контексті можна згадати декілька актів. Це, наприклад, Положення про територію музею-заповідника «Личаківський цвинтар», метою якого є збереження пам'ятних поховань і формування спеціального правового режиму відповідної міської території [8]. Формування специфічної просторової ідентифікації є типовим прийомом у міському праві Львова, що, на наше переконання, пов'язано саме з прагненням зберегти культурну

спадщину міста, підкреслити особливий статус місць пам'яті та взаємодії з ними на рівні повсякденного життя. Такий прийом дає змогу правовій системі Львова, з одного боку, розвиватись у напрямі формування просторових правових режимів, а з іншого – не втрачати загальний контекст міської історії та культури.

Інтерес також викликає Програма збереження історичних цінностей Львівської національної наукової бібліотеки України імені Василя Стефаника [9]. Вона була розроблена Львівською національною науковою бібліотекою України імені Василя Стефаника згідно з рекомендаціями Генеральної конвенції ЮНЕСКО та спрямована на збереження в Україні унікальних бібліотечних та архівних фондів XI – XX століть, які є національним надбанням українського народу. Метою програми стало об'єднання зусиль Національної академії наук України, органів місцевого самоврядування, місцевих органів виконавчої влади та громадських організацій для забезпечення належних умов зберігання фондів бібліотеки, зокрема й унікальних і рідкісних збірок, які, відповідно до Постанови Кабінету Міністрів України «Про затвердження переліку наукових об'єктів, що становлять національне надбання, та внесення змін до Положення, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 18 лютого 1997 р. № 174» [10], визначено національним надбанням українського народу та не можуть бути відновлені в разі їх втрати.

Культурний статус Львова є постійною підставою для ухвалення тих чи інших нормативних та індивідуальних правових рішень. Наприклад, 21 серпня 2008 р. Львівською міською радою було ухвалено Положення про порядок в'їзду автомобільного транспорту на територію центральної частини м. Львова, внесеної до Списку світової спадщини ЮНЕСКО [11]. Положення визначало територію в межах вулиць Валової, пр. Свободи по лінії житлової забудови, Вірменської, Театральної,

Л. Українки, Підвальної та запроваджувало механізм урегулювання порядку проїзду автомобільного транспорту на цій території. 9 грудня 2005 р. цей порядок було скасовано через корупційний складник (ним передбачалась видача платних перепусток для мешканців міста та представників юридичних осіб).

З метою збереження культурної спадщини у Львові також було розроблено й ухвалено Концепцію розміщення зовнішньої реклами у м. Львові [12] та Правила розміщення зовнішньої реклами у м. Львові [13]. Перший акт є здебільшого програмним і містить незначну кількість нормативних положень. Головні пріоритети Концепції розміщення зовнішньої реклами у м. Львові зумовлені метою здійснити перехід на якісно новий рівень забезпечення мешканців та гостей міста рекламно-інформаційною продукцією на основі врахування особливого статусу міста як надбання світової спадщини ЮНЕСКО, формування рекламної інфраструктури в архітектурному середовищі міста з урахуванням конкретних містобудівних умов візуального простору, історичних і ландшафтних його аспектів. Цей документ встановлює систему правових принципів, відповідно до яких має здійснюватись розміщення реклами у Львові, а саме: законності, точності, достовірності, безпечності, історичності, толерантності стосовно сформованого урбаністичного середовища, пріоритетності сприйняття існуючої історичної забудови.

На нашу думку, такий підхід до формування культурно-історичного простору Львова є досить репрезентативним із позиції інституціоналізації правової системи цього міста. Фактично в міському праві Львова закріплено принципи конкретного інституту міського права – інституту розміщення реклами. Цей інститут виходить за межі національного законодавчого регулювання, оскільки його джерелом і призначенням виступають інтереси й потреби конкретного міста. При цьому

показово, що Концепція розміщення зовнішньої реклами у м. Львові, на відміну від багатьох інших програмних актів, які характерні для сучасного міського права, передбачає створення інституційного механізму реалізації відповідних положень та принципів. Так, у документі зафіксовано, що оформлення дозвільної документації та координацію робіт із проектування й розміщення зовнішньої реклами, реалізацію єдиної політики, комплексного художнього, світлового й рекламного оформлення міста здійснює робочий орган, який утворюється міською радою для регулювання діяльності з розміщення зовнішньої реклами та здійснює свою діяльність на основі положення про нього й чинного законодавства.

Правила розміщення зовнішньої реклами у м. Львові продовжують і розвивають положення й ідеї цієї концепції. Крім визначення повноважень дозвільного органу, створеного при Львівській міській раді для видачі дозволів та контролю за належним виконанням вимог правил, у них наводиться досить розгорнуте та детальне рекламно-містобудівне зонування Львова. Відповідно до нього місто має чотири зони: центральну, зону історичного ареалу, зону транспортних вузлів і зону сучасної забудови. На перші дві зони поширюються додаткові обмеження щодо використання рекламних засобів. Так, у Правилах розміщення зовнішньої реклами у м. Львові зазначається: «У разі розміщення рекламного засобу в межах території історичної забудови, внесеної до Списку всесвітньої спадщини ЮНЕСКО, та в зоні історичного ареалу управління архітектури департаменту містобудування додатково передає копію запиту в управління охорони історичного середовища. Управління архітектури департаменту містобудування (з урахуванням відповіді управління охорони історичного середовища) упродовж 20 робочих днів від дня отримання запиту надає розповсюджувачу через управління «Дозвільний офіс» відповідне архітектурно-планувальне завдання або вмотивовану відмову щодо можли-

вості розміщення рекламного засобу на заявленому місці» [13].

У цьому ж контексті варто розглянути також приписи Положення про порядок розміщення у м. Львові технічних елементів (пристроїв) ззовні будинків і споруд, зокрема норму, відповідно до якої забороняється розміщення та встановлення технічних елементів (пристроїв) на видимих із боку вулиць і площ фасадах, стінах будинків та споруд, що перебувають на території історичної забудови, включеної до Списку світової спадщини ЮНЕСКО, а також на видимих із боку вулиць (площ) фасадах, стінах будинків і споруд – пам'ятках архітектури [14].

Культурна спадщина Львова накладає відбиток також на нормотворчу діяльність, що пов'язана з розширенням його представництва в системі міст, які є носіями культури певного народу. Якщо для Списку всесвітньої спадщини ЮНЕСКО більше значення має унікальна архітектура, то для Львова також значну роль відіграє прагнення закріпитись як культурної столиці не лише України, а й усїєї Східної Європи. Саме в цьому ключі докладаються зусилля до закріплення за Львовом статусу «міста літератури ЮНЕСКО» [15].

З культурним образом Львова пов'язані не лише нормативний, а й інституційний і комунікативний складники правової системи міста. Наприклад, про це можна говорити в контексті проведення в ньому за рахунок коштів міського бюджету конкурсів та інших культурних заходів, спрямованих на культурну промоцію міста, удосконалення його урбанізованого середовища тощо. Так, у 2010 р. було проведено міжнародний відкритий конкурс архітектурних, дизайнерських і ландшафтних проектів для впорядкування місць, пов'язаних із єврейською історією в м. Львові. Метою цього заходу було звернення уваги на багатотічне минуле Львова та збереження його багатокультурної спадщини, а основне завдання – забезпечити пошук найкращих рішень з облаштування територій,

охоплених конкурсом, з метою покращення умов життя для мешканців і гостей міста. Одне із завдань конкурсу також полягало в тому, щоб звернути увагу на усвідомлення багатоетнічного минулого Львова за допомогою нового відкриття та показу єврейської спадщини міста. Конкурс має допомогти в підтримуванні такого усвідомлення через меморіалізацію та візуалізацію в міському просторі майже цілком втраченої єврейської спадщини [16].

Інституційне забезпечення збереження культурної спадщини у Львові здійснюється через функціонування Ради з питань управління історичним містом, до кола повноважень якої входять усі питання, пов'язані зі збереженням історичної забудови в центрі Львова, реалізація міських цільових програм, спрямованих на розвиток Львова як культурного центру країни, тощо [17].

Однак, незважаючи на значні правові й організаційські зусилля, Львову не завжди вдається дотримуватись високої планки, встановленої стандартами ЮНЕСКО. Про це, зокрема, пишуть культурологи [18] та журналісти [19]. Так, Ю.В. Опалько визначає такі основні проблеми розвитку культури на прикладі Львова: недостатнє бюджетне фінансування; нераціональний розподіл наявного бюджетного фінансування; брак системності й координації в діяльності органів державної влади зі збереження культурно-історичної спадщини; недостатній контроль за виконанням чинних законів, правових актів та прийнятих рушень; необхідність удосконалення нормативно-правової бази; відсутність стимулів для залучення приватних коштів; неповне використання потенціалу співробітництва органів державної влади з недержавними організаціями; недостатню активність органів на рівні міждержавних відносин щодо реституції (повернення) культурних цінностей; низький рівень обізнаності з українськими пам'ятками у світі [20].

Як бачимо, розвиток правової системи Львова не просто визначається

його культурним статусом і належністю до Організації міст світової спадщини, а зосереджений довкола цього специфічного соціального та правового становища міста. Тому можна очікувати, що подальше становлення міського права у Львові орієнтуватиметься саме на парадигму збереження, охорони й промоції культурних пам'яток. У цьому сенсі правова система Львова задалегідь призначена бути максимально консервативною в розвитку урбанізованого простору.

Однак це не означає, що все міське право Львова націлене винятково на культурний складник його функціонування. Як свідчить нормотворча діяльність Львівської міської ради, значна увага приділяється інноваційному та економічному розвитку міського середовища. Наприклад, у Концепції розвитку індустріального парку м. Львова зазначається, що, будучи колишньою столицею Галичини та найбільш населеним містом Західної України (близько 850 тисяч мешканців), Львів відомий як ворота з України до інших країн Європи. Місто розташоване на відстані 160 км від географічного центру Європи. Через Львів проходять міжнародні транспортні коридори, адже Міжнародний аеропорт «Львів» імені Данила Галицького сполучає місто з більш ніж 13 країнами Європи. Львів – центр залізничного сполучення регіону, серед основних напрямків – Федеративна Республіка Німеччина, Республіка Польща, Австрія, Словацька Республіка, Угорщина, Чеська Республіка, Російська Федерація, Латвійська Республіка, Румунія [21]. Усі ці обставини, на думку розробників Концепції розвитку індустріального парку м. Львова, є важливими передумовами для того, щоб Львів оформлювався також як економічний центр західного регіону країни.

Для цього на основі концепції було розроблено й ухвалено проект створення індустріального парку «Рясне-2», метою створення якого є залучення інвестицій в економіку міста, забезпечення сприятливих умов для функціонування

та розвитку промислових підприємств, поліпшення інвестиційного іміджу міста, забезпечення економічного розвитку й підвищення конкурентоспроможності території, створення нових робочих місць, збільшення надходжень до міського бюджету м. Львова та Державного бюджету України, розвитку сучасної виробничої й ринкової інфраструктури [22].

Цікава також та обставина, що в програмних правових актах, які ухвалюються в межах міського права Львова, приділяється увага проблематиці прав людини. Так, наприклад, у Програмі урбаністичного розвитку м. Львова на 2015–2016 роки вказано, що сталий урбаністичний розвиток міських територій передбачає розгляд будь-якого питання міського розвитку в площині прав людини; так, місто має забезпечувати рівні права й можливості використання простору для всіх його мешканців незалежно від їх віку, стану здоров'я, заможності та способу пересування містом [23].

Акцент на правах городян, як це не дивно, непоширений у сучасному міському праві. Виняток становлять буквально декілька міст (зокрема, Статут територіальної громади Ужгорода). Вважаємо, що це досить перспективний напрям розвитку ідеології прав людини. Львів у цьому сенсі може стати піонером, оскільки урбанізація прав людини може базуватись на ідеї доступу до культурної спадщини людства та формуванні відповідних нормативних та організаційних інститутів.

Отже, правова система міста Львова демонструє свою спрямованість на збереження культурної спадщини, при цьому вона є досить багатогранною для того, щоб можна було констатувати її повноцінність у нормативному й інституційному сенсі. Розвинена та активна нормотворча діяльність Львівської міської ради в поєднанні зі специфічними якостями правової ментальності самих львів'ян і їх прагненням творити несхожість є запорукою інституціоналізації особливого правового простору міста

Львова зі своєю правовою стилістикою в правозастосовній діяльності, правовій практиці та комунікаціях.

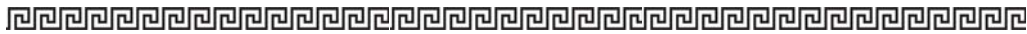
Консервативність і традиціоналізм як визначальні тенденції розвитку міського права сучасного Львова повинні отримати більш яскраве вираження не лише в програмних та регуляторних правових актах, а й у правозастосовній діяльності органів міської влади, а також у формуванні специфічної міської правової культури, яка вже сьогодні демонструє риси схильності до помірності, поєднаної з прагненням до сталого розвитку та збереженням існуючого стану. Міська правова система Львова формується здебільшого самими львів'янами та їх ставленням до свого міста, прагненням до його ціннісно-нормативної визначеності. На цьому тлі розвиток міської правової системи Львова є важливим і необхідним чинником збереження за ним статусу культурної столиці держави.

Ключові слова: міська правова система, міське право, правова система міста Львова, міське право Львова, правовий статус міста Львова.

Статтю присвячено вивченню культурного чинника у формуванні міської правової системи міста Львова. У статті доводиться, що місто Львів формує свою правову систему довкола ідеї збереження культурної спадщини та закріплення статусу культурної столиці України. На це спрямовані нормативні, програмні та правозастосовні акти, що ухвалюються й діють у межах правової системи міста Львова. Розкрито специфічні інститути, які характеризують цю правову систему, зокрема ті, що стосуються архітектури, та ті, що спрямовані на імплементацію стандартів ЮНЕСКО у сфері збереження культурної спадщини.

Стаття посвячена изучению культурного фактора в формировании городской правовой системы города Львова. В статье доказывается, что город Львов формирует свою

правовую систему на основі ідеї збереження культурного насліддя і закріплення за собою статусу культурної столиці України. На це нацелені нормативні, програмні і правоприменительні акти, які приймаються і діють в межах правової системи міста Львова. Розкривається зміст спеціальних інститутів, які характеризують даний правову систему, а саме те, які стосуються архітектури, і які спрямовані на імплементацію стандартів ЮНЕСКО в сфері збереження культурного насліддя.

The article is devoted to the study of the cultural factor in the formation of the city legal system of the city of Lviv. The article proves that the city of Lviv forms its legal system on the basis of the idea of preserving the cultural heritage and securing the status of the cultural capital of Ukraine. Normative, program and law enforcement acts are aimed at this, which are adopted and operate within the legal system of the city of Lviv. The content of specific institutions that characterize this legal system, namely, those relating to architecture, and those aimed at implementing UNESCO standards in the field of cultural heritage preservation, is disclosed.

Література

1. Пастух Т.Я. Львів очима його мешканців: досвід застосування авторської методології оцінки іміджу міста / Т.Я. Пастух // Вісник Харківського національного університету імені В.Н. Каразіна. Серія «Соціологічні дослідження сучасного суспільства: методологія, теорія, методи». – 2012. – № 993. – С. 136–140.

2. Конвенція об охороні всесвітнього культурного і природного насліддя // Сайт Всесвітньої спадщини ЮНЕСКО [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://whc.unesco.org/archive/convention-ru.pdf>.

3. Бадяк В.П. Становлення засад пам'яткоохоронної роботи у Львові / В.П. Бадяк // Праці Центру пам'яткознавства. – 2010. – Вип. 18. – С. 21–35.

4. Бадяк В.П. Історичний центр Львова у Списку всесвітньої спадщини: здобутки та проблеми / В.П. Бадяк // Праці Центру пам'яткознавства. – 2012. – Вип. 21. – С. 32–48.

5. Про збереження історичної забудови у центральній частині міста Львова : Указ Президента України від 2 липня 1997 р. № 603/97 // Урядовий кур'єр. – 1997. – 8 липня. – С. 2.

6. Про затвердження Правил дотримання тиші у громадських місцях на території м. Львова : Ухвала Львівської міської ради від 28 січня 2010 р. № 3166 [Електронний ресурс]. – Режим доступу : [http://www8.city-adm.lviv.ua/inteam/uhvaly.nsf/\(SearchForWeb\)/990B63865C8C9AC2C22576C4004849B8?OpenDocument](http://www8.city-adm.lviv.ua/inteam/uhvaly.nsf/(SearchForWeb)/990B63865C8C9AC2C22576C4004849B8?OpenDocument).

7. Про затвердження Положення про акустичний режим у м. Львові : Ухвала Львівської міської ради від 25 січня 2001 р. № 932 [Електронний ресурс]. – Режим доступу : [http://www8.city-adm.lviv.ua/inteam/uhvaly.nsf/\(SearchForWeb\)/003CC E70FF413DCCC22570B3004C7ACB?OpenDocument](http://www8.city-adm.lviv.ua/inteam/uhvaly.nsf/(SearchForWeb)/003CC E70FF413DCCC22570B3004C7ACB?OpenDocument).

8. Про затвердження положення про історико-культурний заповідник «Личаківський цвинтар» : Ухвала Львівської міської ради від 5 листопада 1990 р. № 2550 (у редакції від 19 березня 2009 р.) [Електронний ресурс]. – Режим доступу : [http://www8.city-adm.lviv.ua/inteam/uhvaly.nsf/\(SearchForWeb\)/1B00FB9369E091EFC225758A00508268?OpenDocument](http://www8.city-adm.lviv.ua/inteam/uhvaly.nsf/(SearchForWeb)/1B00FB9369E091EFC225758A00508268?OpenDocument).

9. Про погодження Програми збереження історичних цінностей Львівської національної наукової бібліотеки України імені В. Стефаника : Ухвала Львівської міської ради від 3 листопада 2011 р. № 862 [Електронний ресурс]. – Режим доступу : [http://www8.city-adm.lviv.ua/inteam/uhvaly.nsf/\(SearchForWeb\)/3F2E77270ABDC47FC2257942004C60DD?OpenDocument](http://www8.city-adm.lviv.ua/inteam/uhvaly.nsf/(SearchForWeb)/3F2E77270ABDC47FC2257942004C60DD?OpenDocument).

10. Про затвердження переліку наукових об'єктів, що становлять національне надбання, та внесення змін до Положення, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 18 лютого 1997 р. № 174 : Постанова Кабінету Міністрів України від 19 грудня 2001 р. № 1709 (у редакції від 22 жовтня 2008 р.) // Офіційний вісник України. – 2001. – № 51. – Ст. 2305.

11. Про затвердження Положення про порядок в'їзду автомобільного транспорту на територію центральної частини м. Львова, внесеної до Списку Світової

спадщини ЮНЕСКО : Рішення Львівської міської ради від 21 серпня 2001 р. № 396 (втратило чинність) [Електронний ресурс]. – Режим доступу : [http://www8.city-adm.lviv.ua/Pool/Info/doclmr_1.NSF/\(SearchForWeb\)/01528E435A87360642256AAF0052F365?OpenDocument](http://www8.city-adm.lviv.ua/Pool/Info/doclmr_1.NSF/(SearchForWeb)/01528E435A87360642256AAF0052F365?OpenDocument).

12. Про затвердження Концепції розміщення зовнішньої реклами у м. Львові : Рішення Львівської міської ради від 20 липня 2007 р. № 485 [Електронний ресурс]. – Режим доступу : [http://www8.city-adm.lviv.ua/Pool/Info/doclmr_1.NSF/\(SearchForWeb\)/871DABE27A726D45C225732F0024C68C?OpenDocument](http://www8.city-adm.lviv.ua/Pool/Info/doclmr_1.NSF/(SearchForWeb)/871DABE27A726D45C225732F0024C68C?OpenDocument).

13. Про затвердження Правил розміщення зовнішньої реклами у м. Львові : Рішення Львівської міської ради від 21 травня 2010 р. № 569 (у редакції від 17 травня 2013 р.) [Електронний ресурс]. – Режим доступу : [http://www8.city-adm.lviv.ua/Pool/Info/doclmr_1.NSF/\(SearchForWeb\)/8DEB31C95B658391C22577380022A279?OpenDocument](http://www8.city-adm.lviv.ua/Pool/Info/doclmr_1.NSF/(SearchForWeb)/8DEB31C95B658391C22577380022A279?OpenDocument).

14. Про впорядкування розміщення технічних елементів (пристроїв) на фасадах будинків на території м. Львова : Рішення Львівської міської ради від 1 лютого 2002 р. № 028 (у редакції від 9 вересня 2011 р.) [Електронний ресурс]. – Режим доступу : [http://www8.city-adm.lviv.ua/Pool/Info/doclmr_1.NSF/\(SearchForWeb\)/ED42714AEFE47EA042256B660050691D?OpenDocument](http://www8.city-adm.lviv.ua/Pool/Info/doclmr_1.NSF/(SearchForWeb)/ED42714AEFE47EA042256B660050691D?OpenDocument).

15. Про утворення робочої групи з питань формування заявки щодо набуття Львовом статусу «Місто літератури ЮНЕСКО» : Розпорядження Львівської міської ради від 27 грудня 2013 р. № 557 [Електронний ресурс]. – Режим доступу : [http://www8.city-adm.lviv.ua/Pool/Info/doclmr_1.NSF/\(SearchForWeb\)/43BC796501CBD235C2257C51004E752B?OpenDocument](http://www8.city-adm.lviv.ua/Pool/Info/doclmr_1.NSF/(SearchForWeb)/43BC796501CBD235C2257C51004E752B?OpenDocument).

16. Про міжнародний відкритий конкурс архітектурних, дизайнерських та ландшафтних проектів для впорядкування місць, пов'язаних з єврейською історією у м. Львові : Рішення Львівської міської ради від 6 серпня 2010 р. № 1076 [Електронний ресурс]. – Режим доступу : [http://www8.city-adm.lviv.ua/Pool/Info/doclmr_1.NSF/\(SearchForWeb\)/B934EA4D3A5E0488C225778300238F02?OpenDocument](http://www8.city-adm.lviv.ua/Pool/Info/doclmr_1.NSF/(SearchForWeb)/B934EA4D3A5E0488C225778300238F02?OpenDocument).

17. Про утворення Ради з питань управління історичним містом : Розпорядження

Львівського міського голови від 12 квітня 2007 р. № 117 [Електронний ресурс]. – Режим доступу : [http://www8.city-adm.lviv.ua/Pool/Info/doclmr_1.NSF/\(SearchForWeb\)/4B959AFBF1410750C22572BC004AAD8C8?OpenDocument](http://www8.city-adm.lviv.ua/Pool/Info/doclmr_1.NSF/(SearchForWeb)/4B959AFBF1410750C22572BC004AAD8C8?OpenDocument).

18. Пількевич В.О. Культурні та природні пам'ятки України в Списку всесвітньої спадщини ЮНЕСКО / В.О. Пількевич // Наукові праці Чорноморського державного університету імені Петра Могили. Серія «Історія». – 2012. – Т. 171. – Вип. 159. – С. 120–123.

19. Терещук Г.В. Понад 10 років Львів у списку ЮНЕСКО, а ставлення до історичної спадщини варварське / Г.В. Терещук // Радіо Свобода [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.radiosvoboda.org/content/article/1730355.html>.

20. Опалько Ю.В. Збереження культурної спадщини в сучасній Україні: проблеми та перспективи / Ю.В. Опалько // Стратегічні пріоритети. – 2007. – № 1(2). – С. 84–86.

21. Про затвердження Концепції розвитку індустріального парку м. Львова : Ухвала Львівської міської ради від 20 вересня 2012 р. № 1734 (втратила чинність) [Електронний ресурс]. – Режим доступу : [http://www8.city-adm.lviv.ua/inteam/uhvaly.nsf/\(SearchForWeb\)/51DFA20A22D914B6C2257A8E002DB767?OpenDocument](http://www8.city-adm.lviv.ua/inteam/uhvaly.nsf/(SearchForWeb)/51DFA20A22D914B6C2257A8E002DB767?OpenDocument).

22. Про затвердження проекту землеустрою щодо відведення земельної ділянки для створення індустріального парку у м. Львові на вул. Т. Шевченка, промислова зона «Рясне-2», ділянка 1-1 та про організацію і проведення конкурсу з вибору керуючої компанії індустріального парку : Ухвала Львівської міської ради від 18 липня 2013 р. № 2567 (у редакції від 6 лютого 2014 р.) [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www8.city-adm.lviv.ua/inteam/uhvaly.nsf/a19074bb3a9b23eac2256ac40046fcb4/92d6c7d693036147c2257bbe00250bab?OpenDocument>.

23. Про затвердження Програми урбаністичного розвитку м. Львова на 2015–2016 роки : Ухвала Львівської міської ради від 23 квітня 2015 р. № 4528 [Електронний ресурс]. – Режим доступу : [http://www8.city-adm.lviv.ua/inteam/uhvaly.nsf/\(SearchForWeb\)/8B085831EA5A4CBBC2257E370050247D?OpenDocument](http://www8.city-adm.lviv.ua/inteam/uhvaly.nsf/(SearchForWeb)/8B085831EA5A4CBBC2257E370050247D?OpenDocument).

